

danske Forhold som den, der kommer til Orde i denne Artikel. Det ærede Medlem søgte tidligere Forklaringen i Indenrigsministerens Udtalelse i Landstinget. Denne Gang er han naaet til at erkende, at denne Udtalelse — som jeg mener har haft en gavnlig Betydning — muligvis ikke er den eneste Forklaring. Han tænkte sig Muligheden af, at der kunde være andre Grunde, men siger, at saa er Artiklen end mere betænkelig. Det kan jeg for saa vidt give det ærede Medlem Ret i. Men det er for mig ganske klart, hvad Grunden til en saadan Artikel er. Det er den Grund, som jeg ved tidligere Lejligheder har nævnt, de uforsigtige Skriverier, der saa ofte og i saa stort Omfang er foregaaet her i Danmark. Det er dem, der fremkalder en misvisende Opfattelse i Pressen dels Centralmagternes, dels de Allieredes Presse, naar denne lejlighedsvis kommer til at beskæftige sig med danske Forhold. Men med Hensyn til Indskrænkning af den Art uheldige Udtalelser, tror jeg, at der vil være Grund til ikke saa meget at paakalde vor Indflydelse, som i den Henseende har glippet, men mere til at udtale Ønsket om, at man fra det konservative Folkepartis Side vil gøre saa megen Indflydelse gældende som muligt for at undgaa saadanne uforsigtige Udtalelser. Kan disse undgaaes, saa undgaaes nok ogsaa den Art Misforstaaelser i Udlandet, som de er Udgangspunktet for.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Den i Lov af 10. Maj 1915 paabudte Omorganisation indenfor Statsbanerne er nu i det væsentlige gennemført, som det var Forudsætningen i Samarbejde med Jernbanaadet og med fuld Tilslutning af dets overvejende Flertal. Her i Salen er der af det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) udtalt Tilslutning til Ordningen, saaledes som den nu foreligger gennemført, og jeg takker det ærede Medlem for den Tilslutning, han saaledes har givet. Derimod har de ærede Medlemmer fra Verringe (Jensen-Sønderup) og Frederiksberg (Ellinger) stadig fastholdt deres Opposition, idet de navnlig lægger Vægt paa, at den nye Ordning, som de siger, har vist sig at blive meget dyrere end den gamle. Opførelsen over den nye Distriktsordning viser en Merudgift paa godt og vel 100,000 Kr. Jeg vil i den Anledning minde om, at jeg aldrig har lovet eller stillet i Udsigt, at den nye Ordning vilde blive billigere i første Omgang end den gamle, tværtimod, jeg har kun haft Grund

til at forbeholde, at den vilde blive dyrere, og det bl. a. af den Grund, at jeg har været fuldt opmærksom paa, at man i en meget lang Aarrække har været alt for tilbageholdende med Hensyn til Oprettelse af overordnede Stillinger ved Statsbanerne, og det maatte da forudses, at naar nu en ny Ordning skulde træde i Kraft, maatte man indhente noget af det forsømte. Jeg tror i øvrigt at turde gøre Regning paa Tilslutning fra Jernbanaadets Side, navnlig fra det ærede Medlem fra Frederikshavn, naar jeg siger, at man i Virkeligheden har været meget behersket i Henseende til fremkomne Forslag.

Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) kom tilbage til Spørgsmaalet om Sektionsordningen, som vi drøftede i Fjor for øvrigt med det Resultat, at han betegnede det som en Strid om Ord. Ikke desmindre optages Diskussionen altsaa nu igen i Aar, og det forekommer mig, at den Betegnelse, det ærede Medlem gav den i Fjor, er meget rammende. Jeg ved ikke rigtig, hvad det er, det ærede Medlem vil have anderledes end det, der nu er sket. Vi er nemlig enige om, at Jernbanerne skal inddeles i visse Strækninger, i saakaldte Sektioner, og for hver af disse Strækninger skal der være tilsynsførende, Trafikinpektører, Baneingeniører og Maskiningeniører, saaledes at man til Stadighed har en bestemt Mand, som for en bestemt Strækning har Ansvaret paa de forskellige Omraader, der kan være Tale om. Vi har ogsaa hele Tiden været enige om, at det vilde være praktisk, ja ogsaa uundgaeligt at udstationere disse tilsynsførende Embedsmænd, saaledes at de befandt sig i umiddelbar Nærhed af deres Arbejdsomraade, og der kan da formentlig ikke være Tvivl om, at disse Mænd maa have den fornødne Medhjælp til deres Disposition, ej heller Tvivl om, at de maa have de fornødne Kontorer, hvor de kan sidde og udføre deres Arbejde. Og hvad enten der nu bliver faa eller mange Kontorer, forekommer det mig ikke, at der vil være Grund til at beklage sig, naar det kun bliver det Antal, der er fornødent. Bliver der mange Kontorer, ligger det jo i, at det overhovedet drejer sig om en stor Institution. Der er oven i Købet sket det, at man paa Grundlag af en Ændring, som det ærede Medlem fra Verringe var saa ivrig for at faa gennemført inden Lovens endelige Vedtagelse, nemlig at der ikke maatte oprettes Hjelpekontorer, har maattet begrænse Omraadet for disse Sektionslederens Myndighed en Del, for at Kon-